

عنوان مقاله:

جایگاه عدالت شاهد و راه های احراز آن در دعاوی با تاکید بر جرح و تعدیل

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فقهی، دوره 8، شماره 1 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

اسماء هلیسائی - کارشناس ارشد فقه و حقوق پردیس قم، دانشگاه تهران

سیداحمد میرحسینی - استادیار گروه فقه و حقوق پردیس قم، دانشگاه تهران

مجتبی الهیان - استادیار گروه فقه و حقوق پردیس قم، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

"شهادت"، از جمله مهم ترین دلایلی است که قانونگذار برای اثبات دعوا برشمرده و از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. شاهد مهم ترین رکن شهادت است. از آنجا که شهادت در موارد زیادی برای اثبات یا رد دعاوی استفاده می شود، لازم است شاهد دارای شرایطی باشد که یکی از اساسی ترین شرایط شاهد عدالت اوست. "عدالت" عبارت است از: حالتی درونی و ملکه‌ای که باعث خودداری فرد از ارتکاب، گناهان کبیره و عدم اصرار بر گناهان صغیره می شود. عدالت شاهد باید توسط دادگاه احراز شود و راه احراز آن از طریق علم قاضی است. در صورتی که عدالت از آن راه احراز نشود، دو شاهد عادل باید او را تعدیل و یا موارد جرح وی را مطرح نمایند. اگر در این دو صورت، عدالت شاهد بر دادگاه محرز نشود، از طریق "استفاضه" و "شیاع" می توان به عدالت شهود پی برد. پس از طی این مراحل، قاضی با توجه به احراز یا عدم احراز عدالت در شهود، رای قطعی را صادر می کند.

کلمات کلیدی:

عدالت، شاهد، تعدیل، جرح، شیاع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1787751>

